

Mana Ventspils skan

Pirmais manas Ventspils skanējums bija manis pašas pirmais skanējums šajā Pasaulē. Saknējums skanējumā. Ventspils Dzemdību nama sienās un pilsētas ielās šī vibrācija novilņoja un aiznesās Visumā, paziņojot par manu ierašanos.

Bērnībā Ventspils skanēja ar mammais atslēgu pagriešanu durvīs, kad viņa nāca no darba; ar pagalma draugu balsīm un smiekliem; ar klusām un skaļām raudām par piedzītotām sāpēm un sāpītēm.

Agrā jaunībā Ventspils skanēja ar skaļo mūziku no mašīnu logiem un jautriem svētkiem.

Tad bija 10 gadi citā pilsētā, kad, katru reizi viesojoties Ventspilī, es uzreiz gāju uz jūru klausīties to sirdij tik tuvo viļņu melodiju, kas nomierina un atslābina, atgriež pie sevis. Pie līča jūra skan citādi. Arī skaisti, bet Ventspils jūras skanējums ir viens no kamertoņiem, kas vienmēr noskaņos manas sirds stīgas uz bezrūpības un viegluma, harmonijas notīm. Ar Ventspils jūras skaņu kopā ir stipri savijusies Ventspils vēja balss, kas žūžo gar ausīm vasarā un ziemā. Ziemā Ventspils vējš skan cietāk, kož vaigos un, lidodams gar manas cepures malām, piekodina, ka ar to joki mazi. Vasarās koku lapu šaltis mīkstina vēja dziesmas, un tajās es klausos kā mūzikā. Un, protams, kaijas. Kērcošie putni iedod arī savu balsi Ventspils melodijai.

Ventspils skan ar nesteidzību – nesteidzīgu soļu skaņa, nesteidzīgas sarunas, rimtas skaņas uz ielām. Ventspils skaņas no ostas it kā ziņo, ka tepat blakus notiek aktīvā darbība, ka viss kustas un ripo uz priekšu, bet ielu ritma skanējums atgriež pie domu rāma plūduma.

Varu iedomāties, kā izbauga šo skanējumu pasaules pilsonis, kas, izbijis daudzos Planētas nostūros, ir piesātinājies ar garšām, smaržām un skaņu simfoniju. Ventspilī ir melodijas, kas raisa pārdomas, pieredžu apkopošanu, jautājumu uzdošanu un atbilžu meklējumu.

Citreiz tas Ventspils skanējums riebjas. Bez tā nekur. Nē, nekas konkrēts un personīgs. Vienkārši tas nozīmē, ka atkal kādas dvēseles stīgas ir iekustinātas un grib spēlēt jaunu melodiju, tikai vēl nezina kā. Un šī neziņa urda. Tā liek aizbraukt un atgriezties, un atkal meklējumos slīkt. Vieta, kur atstāju savas balss pirmskaņojumu, nekad neatstās

vienaldzīgu, bet gan mūžīgi vibrēs uz manas pirmatnējās nots un sauks uz dzīves pētīšanu un izprašanu. Ventspils skan pēc mājām – saldi un pamācoši kā mammas balss.

23/07/2019